

bejdere, det være sig i Industri, Landbrug, Søfart og i andre Erhverv. Det har jo altid været erkendt, at Fiskeren vekselvis er Arbejdsgiver for en anden Fisker og Arbejder hos en saadan, og at den Omstændighed, at hans økonomiske Vilkaar, selv naar han er Arbejdsgiver, i Virkeligheden ikke ere bedre end den Arbejder, hvis Hjælp han bruger, maa føre til, at naar man overhovedet vil tilvejebringe en Ulykkesforsikring for Fiskerne, hvad man for Resten ikke er naaet til i noget andet Land, saa at vi kunne blive Foregangsmænd paa dette Omraade, saa maa man bygge den fornødne Lov paa et væsentlig andet Grundlag end det sædvanlige, som jo er Arbejdsgivernes Forsikringspligt. Denne sidste er ganske vist fastholdt for den professionelle Arbejdsgiver — Fiskerientreprenøren kan man kalde ham — men for de øvrige er der foreslaaet en Adgang til frivillig Forsikring med eventuel Stats-hjælp, hvis der bliver Underskud. Foruden de af mig nævnte særlige Forhold ved selve Fiskerierhvervet, der have tilskyndet til at tilvejebringe en Forsikring, har ogsaa et andet Hensyn været medvirkende. Vi erindre alle, hvorledes for nogle Aar tilbage en stor Ulykke paa Vestkysten foranledigede Dannelse af Komiteer rundt omkring og Indsamling af Bidrag fra hele Landet; der indkom meget store Beløb, større end nødvendigt, saa at der deraf endog opstod Vanskeligheder. Jeg erindrer, at der ikke saa længe efter indtraf en lignende Ulykke for Fiskere i en anden Landsdel, men til deres efterladte indkom der meget smaa Beløb, fordi det af tilfældige Aarsager ikke lykkedes at vække den samme Interesse hos Befolkningen som i det første Tilfælde. Ogsaa er det fra kyn-dig Side blevet udtalt, at man efter Indsamlingen af de store Summer i Anledning af Harboøreulykken kunde paapege en kendelig Afgang i godgørende Bidrag til andre, ordinære Formaal. Det viste sig med andre Ord, at den store Udskrivning, som var gaaet forud, virkede hemmende senere paa Aaret, hvad der er en ikke ringe Ulempe. Alt dette har altsaa bevirket, at Regeringen gerne vil se denne Sag ordnet ad den dertil fornødne særlige Vej. Men det bedste Bevis for, at jeg paa ingen Maade i dette Lovforslag ser en Indvarsling af noget nyt Princip for fremtidig Ulykkesforsikringslovgivning, turde være, at jeg har været med til i sin Tid at foreslaa denne isolerede Foranstaltning for Fiskerne paa samme Tid, som jeg for Arbejdere i Land- og Skovbrug indbragte et

omfattende Lovforslag, som var bygget ganske paa samme Principper, som Industriarbejdernes Ulykkesforsikringslov, der jo nu har været gældende i et Aar, og hvis Virkninger efter min Mening have været saa gode, at der skal meget stærke Grunde til at slaa ind i et andet Spor. Der maatte dertil kunne paavises ganske særlige Grunde, svarende til dem, som kunne paavises for Fiskernes Vedkommende. Dette erkendtes for øvrigt ogsaa tidligere, saavel i Arbejderkommissioner som i dette Ting og i det andet Ting, da man i Firserne forhandlede om denne Sag, idet man da stødte paa den samme Vanskelighed ved det dobbelte Forhold, som Fiskerne indtage ved baade at være Arbejdere og Arbejdsgivere, saa at man ikke kunde paalægge dem en Arbejdsgivers Forsikringspligt. Man fandt da den Udvej at lægge Byrden over paa Søfarten i Forhold til Fartøjernes Tonsdrægtighed og fritage de ganske smaa Fartøjer, hvilket i Virkeligheden kun vilde sige, at man lod de store Koffardskibe, særlig Dampskibene, betale Fiskernes Ulykkesforsikring. Jeg mener nu, at den Ændring, som her i Dag foreslaas, hvilke Mangler der end kunne paavises ved den, er bedre end det Princip, man den Gang foreslog.

Om de foreslaaede Ændringer, som have givet sig Udtryk i en Omredaktion af Lovforslaget, maa jeg erkende, at dette er blevet væsentlig bedre ved dem. Det forekommer mig, at Forslaget har vundet i Klarhed, og at det paa meget tiltalende Maade slutter sig til den bestaaende Lov, saaledes, at dets nuværende Affattelse maa foretrækkes for Forslagsstillernes. At Sejlads uden for selve Fiskerigeringen foreslaas indbefattet, er ganske vist ret vidtgaende, men jeg tror dog, at man maa indrømme, at det ikke gaar videre, end at man kan give det sin Tilslutning. Der er Forhold, hvor Fiskeren sejler uden at fiske, men hvor man efter et Ulykkestilfælde dog vil mene, at der er Grund til at yde de efterladte Fordelen af en saadan Forsikring. Jeg tror, som sagt, at det kun er ved første Øjekast, at man vil finde denne Enkelthed for vidtgaende, og jeg haaber, at man, hvor Lovforslaget ellers kommer hen til Behandling, ved nærmere Betragtning vil kunne dele den Anskuelse, at det ikke er ubilligt at overtage ogsaa den Risiko. Det er imidlertid dog et Punkt, over for hvilket jeg ønsker at tage Forbehold, da det naturligvis ikke er Udvalgets Mening, at Loven skulde strande, hvis man stillede Hindringer imod, at Fi-